

AK PARTİ KENDİ DİYALEKTİK İNKARINI YARATIYOR!... DAVUTOĞLU ERKEN DOĞUMU ENGELLEMEKLE DOĞRU OLANI YAPMIŞTIR!...

Münir Aktolga
Eylül 2015

Aşağıdaki satırlar A.Selvi'den:

“10 Eylül Perşembe günü Cumhurbaşkanı Erdoğan ile Başbakan Davutoğlu arasında varılan uzlaşma, Türkiye'nin Sezer-Ecevit restleşmesine benzer bir tabloyu yaşamasını engellemiş oldu. Eğer uzlaşma sağlanmasaydı AK Parti büyük bir yara alırdı. Türkiye sırat köprüsünden geçiyor. Böylesine kritik bir süreçte liste krizi yaşanması seçim öncesinde AK Parti'nin birkaç puan kaybetmesine yol açabilirdi...

... Başbakan'ın konuşmasında 11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e selam göndermesi ne kadar güzel oldu. Bu süreçte liste dışında kalan Bülent Arınç, Ali Babacan, Taner Yıldız, Hüseyin Çelik, Sadullah Ergin, Beşir Atalay gibi isimlerin hukukunun korunması gerekiyor. AK Parti'nin bütünlüğünü koruması, Zümrüdüanka kadar kıymetli. Bu vazo kırılmamalı. Çünkü seçimlerden sonra AK Parti'yi ne bekliyor, belli değil”. <http://www.marmarayerelhaber.com/abdulkadir-selvi/37417-ak-parti-kucaklasmali>

Sayın Selvi'nin dili varmıyor, bakın ben size ne olacağını söyleyeyim!!...

1-Babacan'ı, Şimşegi, S.Ergin'i (Gül dahil diğerlerini...) yani ideolojik olmayan liberal kadroyu saf dışı bırakmakla AK Parti tarihi misyonunu tüketmiş, diyalektik anlamda bitmiş, intihar etmiştir!...

2-Davutoğlu Erdoğan'ın karşısında geri adım atarak bence doğru olanı yapmış, bir erken doğumu, ya da çocuk düşürmeyi engellemiştir! (bu durumda jakobenlerin zaferi aslında bir pirus zaferidir!...Bazan kaybetmek için kazanmak gerekir!!).

Partinin diyalektik anlamda inkarının-kendini yeniden üretmesinin- gerçekleşebilmesi için, ya 1 Kasım seçiminde az bir farkla da olsa iktidar olarak, iktidar olmakla yönetebilmek arasındaki farkı kitlelere göstermesi gerekiyordu (bu durumda bütün sorumluluğun bizzat sayın Erdoğan'a ait olacağı açıktı), ya da, iktidar olunamazsa da, bunun nedeninin “üst akılın yörüngesinde hareket eden bölücü Davutoğlu” olmadığı, tam tersine, sorumluluğun gene mehdi postuna bürünmüş jakobenlere ait olduğu ortaya çıkmış olacaktı!...

İşte tam bu kritik anda Davutoğlu geri adım attı ve “uzlaştı”!... Düşünün, tam seçim öncesinde eğer böyle bir „uzlaşma“ olmasaydı, bu durumda muhtemel bir seçim yenilgisinin bütün sorumluluğu otomatikman ona-Davutoğlu'na maledilecek, „davanın asıl sahibi „ jakoben kanat zeytinyağı gibi suyun yüzüne çıkararak bu işi daha da uzatacak, kangren olmasına neden olacaktı... Ama şimdi öyle değil. Davutoğlu sürecin kendi diyalektiğine uygun bir şekilde gelişmesi için yapılması gerekeni yapmıştır. Buradaki süreç, yumurtanın kabuklarının sürecin kendi iç diyalektiğine uygun bir şekilde parçalanarak civcivin çıkması olayına benziyor!... Mesele sadece kabukların kırılmasından ibaret değildir!... İçerden çıkıp gelenin de-yani yeni temsil edenin de-buna hazır olması gerekiyor!...

Düşünün, 1 Kasım'da AK Parti az bir farkla da olsa birinci parti olarak çıkmış, hükümeti kurmuş, ve böyle bir hükümette Babacan ve Şimşeğin yerine de Y.B-C.E cizgisi oturmuş, ekonomi yönetimini „saray“ kadrosu ele almış!!... Böyle bir ihtimali insan düşünmek bile istemiyor ama, hazır olun, önümüzdeki en kuvvetli ihtimal bu!... Ne diyelim, Allah yardımcımız olsun!... İktidar olmayla ülkeyi yönetmeyi birbirine karıştırıyor bunlar. „Kemerlerinizi sık bağlayın savrulma tehlikesi var“ demiştik, aynen o duruma geldi Türkiye!... Şu an virajın en keskin noktasına girmek üzereyiz!...

Dikkat!...

3-Bunu, seçimden sonra girilecek bu süreci "Tarihsel uzlaşma" anlayışına bağlı yeni bir partinin doğuşu takip edecektir!...

Ancak, „devrimin ikinci aşamasını „ yönetecek böyle bir parti sadece AK Parti'nin içindeki demokratlardan-liberallerden oluşmayacak, bir çok sivil toplum örgütünün desteğiyle (Tüsiad'dan Müsiad'a, sendikalara kadar...) devleti yeniden yapılandırmaya- yeni Türkiye'yi inşa hedefine (tek cümleyle, burjuva devrimini tamamlama hedefine) yönelik, beyaz-siyah karması MELEZ bir sentez örgüt olacaktır bu... Küresel dinamiklerle-küresel sermaye çevreleriyle- zedelenen bağları yeniden onararak üretici güçleri geliştirme hedefine odaklanan, bunun için de adem-i merkezîyetçi anlayışla yeni demokratik bir anayasayı temel alan bir yapılanma olacaktır...

4-Tabi bu arada zor günler bekliyor Türkiye'yi!... Özellikle, 1. Kasım'dan sonra ekonomi yönetiminin jakobenlerin eline geçmesinin, ya da, dış politikanın tamamen yeni Osmanlıcı bir zihniyete teslim edilmesinin maliyeti ağır olacaktır!... Şu anlayışa bir bakın:

„...İşte tam şimdi Türkiye'de Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın neden Başkanlık Sistemi istediğini anlıyorsunuz değil mi; bu istek yalnız Türkiye için değildir; ta beş yüz yıl önce olduğu gibi Halep, Lübnan ve Filistin içindir de... Bu isteğin tam beş yüz yıl önce Yavuz'un hilafet istemesinden bir farkı yoktur. Beş yüz yıl önce oldu; şimdi de olacak...“ <http://www.aksam.com.tr/yazarlar/cemil-ertem/bes-yuz-yil-once-bes-yuz-yil-sonra-e2-80-a6/haber-393672>

Cumhurbaşkanı'nın “başdanışmanı” resmen baklayı ağızından çıkarıyor: “Türk tipi başkanlık sistemi” ve arkasından gelecek “hilafet”!... 21.yüzyılı kavrayamayan, buna uygun yol haritası geliştiremeyen bir anlayışın Osmanlı'dan ve 500 yıl öncesinden medet umuşu değildir de nedir bu?... Allah yardımcımız olsun!... Ya da, ya Allah ya Bismillah ikinci Mercidabık Savaşına hazır olun!!..

Bakın mesele ne imiş, “başdanışman” olayı nasıl ortaya koyuyor:

<http://www.aksam.com.tr/yazarlar/buyumenin-ekonomipolitigi-ve-teror--c2/haber-441806>

“...iki temel-farklı- görüş var; birincisi Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerin-özellikle siyasi iradeye bağlı- düzenleyici, iradi büyüme yolu yerine, küresel “piyasa” mekanizmasını takip edecek, -buranın istediği- reformları yapması ve düzenleyeci-denetleyeci kurumları da buraya bağlaması ki, buna merkez bankası dahil...

Bu ekonomik tuzak, ne yazık ki, yakın zamana değin uygulandı. Ancak 2008'de Erdoğan ipleri eline aldı ve buraya müdahale etti..."

Yani diyor ki Cumhurbaşkanı'nın "Başdanışmanı", iki temel görüş vardır. Birincisi "küresel piyasa mekanizmasını takip eden, bunların istediği reformları yapmaya çalışan, düzenleyici denetleyici kurumları da buna bağlamaya çalışan" görüş; ikincisi ise, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın (büyük bir ihtimalle 2008 den sonra danışmanları sayesinde keşfettiği) "siyasi iradeye bağlı, düzenleyici iradi büyüme" görüşü...

Kısacası, "siyasi iradeye bağlı" olarak yukardan aşağıya İRADİ MÜDAHALEYİ temel alan görüş ve aşağıdan yukarıya küreselleşme süreci dinamikleriyle bağlaşım halinde gelişmeyi temel alan görüş!...

Doğrudur, Cemil tam meselenin özüne değiniyor... Bir yanda pozitivist felsefeyi arkasına alarak "siyasi irade" adı altında "stratejik zihniyetimize" bağlı yeni tipten bir ittihatçılığın önderliğinde ilerleme görüşü, diğer yanda ise, sistemin kendi iç dinamiklerinin küresel dış dinamiklerle bütünleşme halinde süreci yöneteceği görüş... Sayın M. Şimşek boşuna uyarmadı. Bakın neler diyor; bu sözler, neden, kime söyleniyor dersiniz: <http://www.internethaber.com/mehmet-simsekten-cok-kritik-uyari-813064h.htm>

Türkiye uzun bir süredir aslında bu iki iki dünya görüşünün, iki paradigmanın karşı karşıya geldiği bir süreci yaşıyor. Biz bunu Özal'dan beri, bir yanda içe kapanmacı Devletçi görüş, diğer yanda ise, küreselleşme süreciyle bütünleşerek ilerleme görüşü olarak gördük ve yaşadık şimdiye kadar... İşte, 1 Kasım sonrası, bu karşılaşmanın finali oynanacak, yaşamaya ve seyretmeye hazır olun!...

Peki, sonunda kim, hangi görüş mü kazanacak? Türkiye ne bir Mısır'dır, ne de Suriye veya Irak!... Türkiye'de küresel süreçlerle bütünleşmiş güçlü bir kapitalist bünye var bunu unutmayın!... Söyleyin bana, Don Kişot kimdi ne idi, ve ne yapmaya çalışıyordu? Sahi, bu ara herkese Don Kişot'u okumasını tavsiye ederim!!...